

شرق روزنامه

تاریخچه

سنتی به جامانده از دوره ویلسون

خبرنگاری مستقر در حوزه کاخ سفید دست‌کم سنتی است که به اندازه دوران ریاست‌جمهور ویلسون قدمت دارد. خبرنگاران حوزه خبری کاخ سفید، به صورت تمام‌وقت در داخل کاخ مستقرند و جای مخصوص به خود را دارند. دو ردیف اول این سالن به بزرگ‌ترین رسانه‌های جهان اختصاص دارند و در ردیف‌های عقب‌تر، خبرنگاران رسانه‌هایی با مخاطب کمتر می‌نشینند. عکاس‌ها و فیلم‌برداران و برخی از خبرنگاران رسانه‌های کوچک‌تر هم اطراف صندلی‌ها، دوربین‌ها و قلم‌ها را در دست دارند. کاخ سفید یک سخنگو دارد که وظیفه‌اش برگزاری نشست‌های خبری و ارتباط کل مجموعه ریاست‌جمهوری با رسانه‌هاست. می‌توان گفت که تقریباً هرروز، نشست‌های خبری با حضور سخنگوی کاخ سفید یا معاونان او برگزار می‌شود. سخنگو بسیاری از خبرنگاران حوزه خبری کاخ سفید را به اسم کوچک صدا می‌زند و آنها نیز او را به اسم کوچک می‌خوانند. این خبرنگاران از سال ۱۹۱۴، یک سال بعد از اینکه اولین نشست خبری وودرو ویلسون، رئیس‌جمهور آمریکا در آن زمان، برگزار شد، دارای «انجمن گزارشگران کاخ سفید» هستند و یک بورسیه تحصیلی و چند جایزه ژورنالیستی هم به صورت سالانه برگزار می‌کنند. خبرنگارانی که در جلسات خبری کاخ سفید شرکت می‌کنند و نیز آنهایی که حوزه ریاست‌جمهوری را پوشش می‌دهند، در این انجمن عضو هستند. همین انجمن است که مشخص می‌کند کدام صندلی از سالن نشست خبری کاخ سفید به کدام رسانه اختصاص یابد. قوانینی هم در این زمینه وجود دارد؛ مثلاً رسانه‌ها اجازه ندارند با خالی‌شدن یک صندلی، بیش از یک ردیف در سالن نشست خبری جلوتر باییند. وقتی که هلن توماس پس از ۵۰ سال بازنشسته شد، صندلی‌اش به آسوشیتدپرس رسید و فاکس‌نیوز از ردیف دوم به ردیف اول منتقل شد.

برای اینکه همه خبرنگاران حوزه کاخ سفید نمی‌توانند همراه رئیس‌جمهور در همه برنامه‌های عمومی شرکت کنند، گروهی کمتر از ۱۰ نفر به نام «اکیپ خبری» به صورت دوره‌ای هرروز انتخاب می‌شوند تا برنامه‌های عمومی رئیس‌جمهور را پوشش دهند و تولیدهای خود را با دیگر همکاران حوزه خبری به اشتراک بگذارند. طبیعی است که اخلاق حرفه‌ای حکم می‌کند که آنها همه تولیدات خود را به دیگر همکاران بدهند. فهرست رسانه‌هایی که هرروز برنامه‌های رئیس‌جمهور را پوشش می‌دهند، در سایت کاخ سفید می‌آید و این افراد به‌طور منظم عوض می‌شوند؛ رسانه‌هایی که بیشتر برای کار در این «اکیپ خبری» شرکت می‌کنند، اولویت بیشتری از سوی انجمن گزارشگران کاخ سفید برای گرفتن جای بهتر در سالن نشست خبری دارند. چون رسانه‌ها باید خودشان هزینه پوشش خبری برنامه‌های کاخ سفید را بدهند، شرکت در اکپ‌های خبری مخصوصاً برای تلویزیون‌ها خرج زیادی برمی‌دارد و به‌همین‌دلیل است که تلویزیون‌ها در جاهای بهتری در سالن نشست خبری جای گرفته‌اند. به‌همین‌دلیل بود که فاکس‌نیوز در رقابت با بلومبرگ و رادیوی ان‌پی‌آر، برای رفتن به ردیف اول برنده شد.

در هیئت‌مدیره انجمن گزارشگران کاخ سفید، همان خبرنگارانی که در نشست‌های خبری شرکت می‌کنند، حاضرند. خبرنگاران کاخ سفید نشست‌های خبری و فعالیت‌های حوزه ریاست‌جمهوری را پوشش می‌دهند. وقتی که نشست‌های خبری ریاست‌جمهوری در سالن «جیمز اس برادی» کاخ سفید – نامیده‌شده به نام سخنگویی که در زمان ریگان تیر خورد – برگزار می‌شود، خبرنگاران که روی صندلی‌های مخصوص به خود نشسته‌اند، سؤالات خود را خلاصه، بدون لکنت و خیلی جدی می‌پرسند. رئیس‌جمهور ایستاده پشت تریبون جواب می‌دهد. گاهی خبرنگاران به شکل این نشست‌ها معترض‌اند؛ آنها می‌گویند که برخی خبرنگاران به‌قدری که لازم است، سؤالات‌های چالش‌برانگیز از رئیس‌جمهور نمی‌پرسند یا اینکه خبرنگارانی که در دو ردیف جلو سالن می‌نشینند، فرصت بیشتری برای طرح سؤالات خود دارند.

برای سال‌ها، اغلب نشست‌های خبری کاخ سفید، بدون اجازه نقل‌قول بود، اما از زمان آیزنهاور، بیشتر نشست‌های خبری، به صورت علنی برگزار می‌شود. اولین رؤسای‌جمهور آمریکا در قرن بیستم، نشست‌های خبری منظم داشتند، اما از دوره آیزنهاور، به‌جز دوران کارتر، نشست‌های خبری رئیس‌جمهور زمان مشخصی نداشته و مشاوران رسانه‌ای کاخ سفید ترجیح داده‌اند که برای رسانه‌ها انتظار برگزاری نشست خبری ریاست‌جمهوری را یک زمان مشخص را درست نکنند. در دوره کلینتون و بوش‌سیر، به‌طور متوسط در هر ماه، دو نشست خبری با رئیس‌جمهور برگزار شده بود. در دوران اوپاما هم، آمار همین‌طور بوده است.

با وجود فرصت‌هایی که رؤسای‌جمهور برای حضور در اماکن عمومی و تلویزیون دارند، نشست‌های خبری اهمیت سابق خود را از دست داده‌اند، اما همچنان یکی از فرصت‌های حضور در عرصه عمومی به‌شمار می‌روند.

یکی از مشکلات بزرگی که در نشست‌های خبری کاخ سفید وجود دارد، این است که رئیس‌جمهور یا تیم مشاوران مطبوعاتی او تعیین می‌کنند که چه کسی باید سؤال بپرسد. اینکه رئیس‌جمهور انتخاب کند که چه کسی باید سؤال بپرسد، یکی از نقاط ضعف نشست‌های خبری کاخ سفید است.

پیش‌خبر

احتمال جابه‌جایی سالن نشست خبری

در روزهایی که ترامپ هنوز ریاست‌جمهوری را تحویل نگرفته بود، یکی از مقامات ارشد دولت جدید آمریکا گفت تیم رئیس‌جمهور منتخب ممکن است اتاق مطبوعاتی کاخ سفید را از قسمت غربی این کاخ به مکان دیگری منتقل کند تا بتواند پذیرای رسانه‌های بیشتری باشد.

به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری رویترز، پیش از این، گزارش‌هایی مبنی بر جابه‌جایی اتاق خبرنگاران کاخ سفید به مرکز کنفرانس کاخ سفید یا دفتر اجرایی قدیمی این ساختمان منتشر شده بود. درهمین‌حال، رنس پریاس، مدیر دفتر آتی کاخ سفید، به صاحب‌های با شبکه خبری ای.بی.اس دراین‌باره توضیح داد تیم دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور منتخب آمریکا، انتقال مطبوعاتی کاخ سفید را از اتاق کوچک سابق به ساختمان سابق دفتر اجرایی که بخشی از مجموعه کاخ سفید است، بررسی می‌کند.

چنین اقدامی یک «تغییر بزرگ» محسوب می‌شود؛ چراکه دسترسی خبرنگاران را از آنجایی که اتاق مطبوعاتی جدید در کنار دفتر رئیس‌جمهور قرار دارد، محدود می‌کند. باین‌حال، مایک پنس، معاون و پریاس، مدیر دفتر رئیس‌جمهور آمریکا، خاطرنشان کرد هیچ تصمیم قطعی‌ای دراین‌باره اتخاذ نشده است.

درهمین‌حال شان اسپایسر، معاون مطبوعاتی ترامپ، نیز با اشاره به محدودیت فضای فعلی اتاق مطبوعاتی و تمایل رسانه‌های زیادی برای حضور در کنفرانس‌های خبری رئیس‌جمهور منتخب، عنوان کرد: آیا اتفاقی با ۴۹ صندلی برای تمایل بسیار زیاد رسانه‌های متعدد در راستای پوشش کنفرانس‌های وجود دارد که فرصتی برای حضور رسانه‌های بیشتر ایجاد کنیم؟ این مسئله‌ای است که ما در حال بررسی آن هستیم. علاوه بر این مقامات، یکی دیگر از مقامات آتی کاخ سفید، درحالی‌که خواست نامش فاش نشود، خبرنگاران را گروه‌های «اپوزیسیونی» خواند که دولت ترامپ خواهان بیرون‌کردن آنها از کاخ سفید است. ترامپ روابط پرچنجالی با برخی رسانه‌های برجسته آمریکایی دارد که از آنها به تمسخر به‌عنوان «رسانه‌های غالب» یاد کرده و در جریان کمپین ریاست‌جمهوری خود از ورود برخی خبرنگاران و به‌ویژه از خبرنگاران مستقل و منفرد به‌شدت انتقاد کرد. باین‌حال، پنس در مصاحبه خود با شبکه خبری سسی‌بی‌اس جواب روشنی به این مسئله نداد و فقط توضیح داد: تیم ما تمایل دارد اطمینان یابد می‌تواند از تعداد بیشتری از خبرنگاران و رسانه‌های داخلی و خارجی پذیرایی کند. این در حالی است که تنش‌ها با ترامپ هفته گذشته پس از آنکه برخی رسانه‌ها گزارش‌هایی مبنی بر حمایت عملی روسیه از ترامپ در انتخابات منتشر کردند، افزایش یافت. ترامپ در کنفرانس خبری هفته گذشته خود در نیویورک، مانع از سؤال‌کردن خبرنگار سی‌ان‌ان شد و اخبار این رسانه‌ها را «دروغ» و ساختگی» توصیف کرد. درهمین‌حال، انجمن خبرنگاران کاخ سفید به این جابه‌جایی احتمالی اعتراض کرده و آن را «غیرقابل قبول» خوانده است. علاوه بر این، این‌انجمن رفتار ناشایست با خبرنگاران خود را مانند بیرون‌انداختن آنها از نشست خبری، محکوم کرد.

خبرنگاران حوزه کاخ سفید

دبیر مطبوعاتی جدید دولت ترامپ، سنت‌های رسانه‌ای ریاست‌جمهوری را به‌هم ریخته است

بستن دهان غول‌ها در نشست‌های خبری کاخ سفید

سیس نوبت شبکه‌های تلویزیونی، روزنامه‌ها و دیگر خبرگزاری‌های بزرگ بود.

شان‌اسپایسر این عرف را کنار گذاشته است. وقتی که اسپایسر وارد اتاق نشست خبری می‌شود، معمولاً قبل از دادن اجازه سؤال به درگاه‌های خبری سنتی‌تر، به سازمان‌های رسانه‌ای بیرون از گروه رسانه‌های جریان اصلی اجازه می‌دهد سؤال خود را بپرسند. اسپایسر در ژانویه گذشته در یک مصاحبه با شان هینیتی از فاکس‌نیوز می‌گفت: «صداها و مسائلی هست که معمولاً توجه رسانه‌های جریان اصلی را جلب نمی‌کند و مهم است که برای آن مسائل همان‌قدر اهمیت قائل شد که برای مسائل جریان اصلی قائل می‌شویم».

اولین سؤال اولین جلسه اطلاع‌رسانی دوره تصدی اسپایسر به خبرنگار «نیویورک‌پست» اختصاص یافت که کتابی نوشته که نسبت به بیل و هیلاری کلینتون موضع انتقادی دارد. «لایف‌زت» که یک وب‌سایت خبری است و به وسیله مجری رادیویی، لورا اینگراهام، تأسیس شده، در دومین جلسه اطلاع‌رسانی اولین رسانه‌ای بود که اجازه یافت سؤال بپرسد. خبرنگاران رسانه‌های محافظه‌کار مثل «بریت‌بارت»، «آمریکا نیوز نت‌ورک» (شبکه خبری آمریکا) و «نیوزمکس» به طور منظم صدا زده

گیزل، ۲۰۰۹	اسپایسر، ۲۰۱۷	
آسوشیتدپرس (ردیف ۱)	نیویورک‌پست (ردیف ۵)	نشست خبری اول
سی‌بی‌اس‌نیوز (ردیف ۱)	کریستین برودکستینگ (ردیف ۷)	
ان‌بی‌سی‌نیوز (ردیف ۱)	یونی‌ویژن (بدون صندلی)	
ای‌بی‌سی‌نیوز (ردیف ۱)	فاکس‌بیزینس (بدون صندلی)	
سی‌ان‌ان (ردیف ۱)	آمریکن اربن ریدیو نت‌ورک (ردیف ۳)	نشست خبری دوم
آسوشیتدپرس (ردیف ۱)	لایف‌زت (بدون صندلی)	
رویترز (ردیف ۱)	یواس‌ای‌تودی (ردیف ۳)	
نمایشخص	رویترز (ردیف ۱)	
سی‌بی‌اس‌نیوز (ردیف ۱)	بریت‌بارت (بدون صندلی)	نشست خبری سوم
ای‌بی‌سی‌نیوز (ردیف ۱)	ای‌بی‌سی‌نیوز (ردیف ۱)	
آسوشیتدپرس (ردیف ۱)	واشنگتن‌تایمز (ردیف ۴)	
ان‌بی‌سی‌نیوز (ردیف ۱)	تلموندو (بدون صندلی)	
رویترز (ردیف ۱)	دی‌یل‌میل (بدون صندلی)	
ای‌بی‌سی‌نیوز (ردیف ۱)	پولیتیکو (ردیف ۳)	
سی‌ان‌ان (ردیف ۱)	واشنگتن اکزماینر (ردیف ۶)	

ردیف	تاکر ری‌دیو نیوز سرویس	دالاس مور‌نینگ نیوز	رول‌کال	سی‌بی‌ان	بوستون گلوب/ بی‌بی‌سی	اسکرپس/ باز‌قید	فلینت‌شال‌تایمز
۷	تاکر ری‌دیو نیوز سرویس	دالاس مور‌نینگ نیوز	رول‌کال	سی‌بی‌ان	بوستون گلوب/ بی‌بی‌سی	اسکرپس/ باز‌قید	فلینت‌شال‌تایمز
۶	داو جونز	یاهو	شبکه رادیویی سلم	مدیانیوز/ دی‌یلی‌بیست	کریستین‌ساینس‌مانیتور	سیریوس	داو جونز
۵	بلومبرگ	تایم	نیویورک‌مدیال‌نیوز	هرست	نیویورک‌پست	ریل‌کلیر‌لایتیکز	شیک‌گوسان‌تایمز
۴	خبرنگاران خارجی	ام‌اس‌ان‌بی‌سی	واشنگتن‌تایمز	هیل	رادیوی فاکس	صدای آمریکا	نیشنال‌ژورنال
۳	خبرگزاری فرانسه	یواس‌ای‌تودی	مک‌کلایج	آمریکن اربن ریدیو نت‌ورک	پولیتیکو	تریبون	رادیوی ای‌بی‌سی
۲	وال‌استریت‌ژورنال	رادیوی سی‌بی‌اس	بلومبرگ	رادیوی عمومی ملی (ان‌آرپی)	واشنگتن‌بیست	نیویورک‌تایمز	رادیوی آسوشیتدپرس
۱	ان‌بی‌سی	فاکس	سی‌بی‌اس	آسوشیتدپرس	ای‌بی‌سی	رویترز	سی‌ان‌ان
				تریبون‌شان اسپایسر			

نامه سرگشاده به دونالد ترامپ به نمایندگی از روزنامه‌نگاران آمریکایی

ما هستیم که تصمیم می‌گیریم با شما چه کنیم

آمریکا نگاه می‌کنیم.

اینکه ما به این رابطه به‌عنوان یک رابطه متشنج نگاه می‌کنیم مایه شگفتی شما نخواهد بود. گزارش‌های چند روز اخیر درباره اینکه دبیر مطبوعاتی شما در نظر دارد دفاتر رسانه‌های خبری را از کاخ سفید خارج کند، آخرین نمونه از الگوی آن رفتاری است که در تمام طول رقابت‌های انتخاباتی ادامه داشته است: شما سازمان‌های خبری را از پوشش‌دادنتان منع کرده‌اید. شما به تویتر متوسل شده‌اید تا به شخص گزارشگران گوشه و کنایه بزنید و آنها را تهدید کنید و حامیان‌تان را هم ترغیب کرده‌اید که همین کار را بکنند. شما از قوانین آسان‌گیرانه‌تری در قبال افترا حمایت کرده‌اید و دادخواهی‌های متعدد مربوط به خود را در معرض تهدید قرار داده‌اید؛ اما هیچ‌یک از این وعده‌ها محقق نشد. هروقت که توانسته‌اید، از رسانه‌ها رو برگردانده‌ید و هنجارهای گزارشگری

ادامه در صفحه ۱۲

کایل پاپ، سردبیر و ناشر «کلمبیا ژورنالیسم ریویو» است. وقتی که دونالد ترامپ هنوز به طور رسمی ریاست‌جمهوری خود را در کاخ سفید آغاز نکرده بود، پاپ نامه‌ای سرگشاده به او نوشت و به او یادآوری کرد که با چه رسانه‌هایی در آمریکا طرف است. ترامپ آن روزها هنوز با به کاخ سفید نگذاشته، شروع به سرشاخ‌شدن با رسانه‌ها کرده بود و نامه پاپ تلاش می‌کرد به اندازه خود تلاش برای ارباب رسانه‌ها از‌سوی دولت جدید را درهم بشکند. با همه انتقادهایی که به رسانه‌های شرکتی در آمریکا می‌شود، نامه سردبیر «کلمبیا ژورنالیسم ریویو» میزان بالای اعتماد‌به‌نفس رسانه‌ها و سنت آموزش استقلال آنها در این کشور را به نمایش می‌گذارد.

آقای رئیس‌جمهور منتخب عزیز

در این روزهای آخر پیش از شروع به کار رسمی شما، فکر کردیم شاید مفید باشد روشن کنیم ما چطور به رابطه بین دولت شما و اهالی رسانه